

важливі інтереси українського суспільства, держави та її громадян від впливу внутрішніх і зовнішніх загроз, нейтралізувати їх і забезпечувати стійкий прогресивний розвиток країни.

Література:

1. Петрик В. М., Остроухов В. В. та ін. Сучасні технології та засоби маніпулювання свідомістю, ведення інформаційних війн і спеціальних інформаційних операцій : навчальний посібник. К. : Росава, 2006. 208 с.
2. Дзьобань О. П. Національна безпека в суспільствах транзитивного типу : монографія. Х. : НАУ ім. М.С.Жуковського "ХАІ", 2004. 291 с.
3. Указ Президента України «Про Стратегію національної безпеки України» від 12.07.2007 р. № 105. *Офіційний вісник України*. 2007. № 11. Ст. 389.
4. Закон України „Про основи національної безпеки України”. *Відомості Верховної Ради України*. 2003. № 39. Ст. 351.

DOI

ЗАВДАННЯ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ УКРАЇНИ

Савчук Р. М.

кандидат юридичних наук, доцент,

директор Івано-Франківського

навчально-наукового юридичного інституту

Національного університету «Одеська юридична академія»

м. Івано-Франківськ, Україна

В Конституції України наша держава визначена як суверенна і незалежна, демократична, соціальна, правова держава [1]. Захист суверенітету і територіальної цілісності України, забезпечення її економічної та інформаційної безпеки є найважливішими функціями держави, справою всього Українського народу. Для забезпечення безпеки в Україні діють правоохоронні органи. Виходячи із законодавства України більшість правоохоронних органів віднесені до виконавчої гілки влади, а також є й такі, які за своїм правовим

статусом не належать до жодної гілки влади, наприклад, Національна гвардія України, яка відповідно до ст. 1 Закону України «Про Національну гвардію України» від 12 березня 2014 року є військовим формуванням з правоохоронними функціями, що входить до системи Міністерства внутрішніх справ України і призначено для виконання завдань із захисту та охорони життя, прав, свобод і законних інтересів громадян, суспільства і держави від кримінальних та інших протиправних посягань, охорони громадської безпеки і порядку та забезпечення громадської безпеки, а також у взаємодії з правоохоронними органами – із забезпечення державної безпеки і захисту державного кордону, припинення терористичної діяльності, діяльності незаконних воєнізованих або збройних формувань (груп), терористичних організацій, організованих груп та злочинних організацій [2].

Що стосується тих правоохоронних органів, які віднесені до виконавчої гілки влади, то їх завдання, як правило, закріплені в нормативно-правових актах. Наведемо завдання деяких правоохоронних органів, що є органами виконавчої влади:

1. Завданням Державної прикордонної служби України є забезпечення недоторканності державного кордону та охорони суверенних прав України в її прилеглий зоні та виключній (морській) економічній зоні [3].

2. Завдання Національної поліції України є забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, підтримання публічної безпеки і порядку. Крім того, безпосередньо завданнями поліції реалізуються через надання поліцейських послуг у сферах: забезпечення публічної безпеки і порядку; охорони прав і свобод людини, а також інтересів суспільства і держави; протидії злочинності; надання в межах, визначених законом, послуг з допомоги особам, які з особистих, економічних, соціальних причин або внаслідок надзвичайних ситуацій потребують такої допомоги [4].

3. До завдань Служби безпеки України віднесено захист державного суверенітету, конституційного ладу, територіальної цілісності, науково-технічного і оборонного потенціалу України, законних інтересів держави та прав громадян від розвідувально-підривної діяльності іноземних спеціальних служб, посягань з боку окремих організацій, груп та осіб, а також забезпечення охорони державної таємниці, а також попередження, виявлення, припинення та розкриття кримінальних правопорушень проти миру і безпеки людства,

тероризму та інших протиправних дій, які безпосередньо створюють загрозу життєво важливим інтересам України [5].

4. Завдання прокуратури чітко не окреслені, проте вказано, що прокуратура України становить єдину систему, яка в порядку, передбаченому законом, здійснює встановлені Конституцією України функції з метою захисту прав і свобод людини, загальних інтересів суспільства та держави [6].

5. Державне бюро розслідувань є державним правоохоронним органом, на який покладаються завдання щодо запобігання, виявлення, припинення, розкриття та розслідування кримінальних правопорушень, віднесених до його компетенції [7].

6. Завданнями Державної митної служби є: забезпечення реалізації державної митної політики, зокрема забезпечення митної безпеки та захисту митних інтересів України і створення сприятливих умов для розвитку зовнішньоекономічної діяльності, збереження належного балансу між митним контролем і спрощенням законної торгівлі; забезпечення реалізації державної політики у сфері боротьби з правопорушеннями під час застосування законодавства з питань митної справи, запобігання та протидії контрабанді, боротьби з порушеннями митних правил; внесення пропозицій щодо забезпечення формування державної митної політики на розгляд Міністра фінансів [8].

Таким чином, варто зауважити, що завдання правоохоронних органів залежить від того, які правовідносини вони регулюють. Проте в основному правоохоронні органи мають завдання забезпечення охорони прав і свобод людини, охорони держави, суспільства в цілому, протидії правопорушенням. Вважаємо за необхідне в нормативно-правових актах, що регулюють діяльність конкретного правоохоронного органу, вказувати при визначенні завдань, що такий орган є правоохоронним, так як це закріплено щодо Державного бюро розслідування.

Література:

1. Конституція України від 28 червня 1996 року URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254к/96-вр#Text> (дата звернення: 28.10.2022).
2. Про Національну гвардію України: закон України від 12 березня 2014 року URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/876-18#Text> (дата звернення: 28.10.2022).

3. Про Державну прикордонну службу України: закон України від 03 квітня 2003 року URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/661-15#Text> (дата звернення: 28.10.2022).
4. Про Національну поліцію України: закон України від 02 липня 2015 року URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19#Text> (дата звернення: 28.10.2022).
5. Про Службу безпеки України: закон України від 25 березня 1992 року URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2229-12#Text> (дата звернення: 28.10.2022).
6. Про прокуратуру: закон України від 14 жовтня 2014 року URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1697-18#Text> (дата звернення: 28.10.2022).
7. Про Державне бюро розслідувань: закон України від 12 листопада 2015 року URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/794-19#Text> (дата звернення: 28.10.2022).
8. Положення про Державну митну службу України затверджене постановою Кабінету Міністрів України від 6 березня 2019 р. № 227. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/227-2019-п#Text> (дата звернення: 28.10.2022).

DOI

ОГЛЯД ОСНОВНИХ ТЕОРІЙ СУТНОСТІ ЮРИДИЧНОЇ ОСОБИ (ІСТОРИКО-ПРАВОВИЙ АСПЕКТ)

Цьомра В. Ю.

*голова ГО «Лабораторія права»,
аспірант*

*Таврійського національного університету
імені В. І. Вернадського
м. Київ, Україна*

Феномен юридичної особи як суб'єкта права небезпідставно вважається одним із найскладніших предметів, що досліджувалися науковцями протягом всього періоду існування сучасної юриспруденції. Розкриття сутності юридичної особи є однією із найцікавіших та, водночас, найскладніших проблем юридичної науки,